

Jana Švadlenková: Vývoj interpretačních hudebních škol od 18. století po současnost, lesní roh v Čechách, Německu, Francii
Dizertační práce Praha 2013, počítačový tisk, 118 stran, přílohy

Oponentský posudek

Dizertační práce je přehledně a logicky uspořádaná. Jazykově i stylisticky vyhovuje nárokům odborného textu. Menší výhrady si dovoluji uplatnit v závěru svého posudku. V souladu se zaměřením doktorského studia je hlavním problémem dizertace otázka teorie interpretace. Konkrétně pak vliv české, německé a francouzské školy na rozvoj uplatnění lesního rohu jako sólového nástroje v současnosti a nedávné minulosti. Jako výkonná hráčka na lesní roh přirozeně akcentovala Jana Švadlenková praktickou interpretační složku své práce.

Téma dizertačního spisu považuji za velice zajímavé a přínosné k současnému stavu uplatnění lesního rohu. A to jak v oblasti interpretační praxe, tak v činnosti pedagogické na českých hudebních školách.

Na začátku musím zmínit to, že jsem k vypracování oponentského posudku obdržel verzi dizertační práce, která neprošla závěrečnou korekturou. Protože v tomto výtisku je poměrně velké množství nedostatků technických, gramatických a stylistických, byl jsem ujištěn, že k obhajobě bude připravena definitivní verze, kde budou tyto chyby odstraněny. Vyhrazuji si proto možnost korekturu dizertační práce před obhajobou zkontrolovat.

Já osobně ale cítím z práce autorčino nelíčené zaujetí pro oblast jejího badatelského zájmu. Protože MgA. Janu Švadlenkovou znám již z dob jejího bakalářského a magisterského studia na AMU v Praze, téma diplomní práce mě nijak nepřekvapilo. Svůj zájem o německou a francouzskou tradici v sólové hře na lesní roh ostatně utvrzuje i vlastní interpretační a pedagogickou činností. Její touha přinést svým výzkumem nové poznatky se odráží i v širokém záběru této práce.

První část práce nás seznamuje se vznikem a vývojem hudebního školství v Evropě a posléze se soustředí na oblast českých zemí. Zajímavé jsou údaje o historii konzervatoří a vysokých hudebních škol na tomto území. Jsou zde porovnány osnovy výuky na lesní roh na Pražské konzervatoři v roce 1903 a 2013. Je zde soupis všech pedagogů až do dnešní doby. Je ale otázka, do jaké míry jsou všechny údaje přesné. Já například musím zpochybnit uváděné téměř dvacetileté působení Arnošta Charváta na AMU v Praze. Určitě musí jít o chybu. Dizertační práce poté uvádí přehled jednotlivých škol a metod určených pro výuku hry na lesní roh. MgA. Jana Švadlenková u každé z nich vystihla ty nejzásadnější body a vyzdvihla jejich přínos z historického pohledu vývoje hry na tento nástroj. Další díl představuje nejvýraznější osobnosti lesního rohu v zemích, jimiž se práce zabývá. Zhruba od přelomu 18. a 19. století po současnost. Závěr pak velice zajímavé srovnání současné výuky v Čechách, Německu a Francii z vlastních zkušeností autorky. I přesto, že se jedná o názory subjektivní a s každým z uvedených pedagogů spolupracovala rozdílnou dobu, podařilo se jí poznatky zevšeobecnit, takže jen podtrhují výsledky, ke kterým Jana Švadlenková svým výzkumem dospěla.

A nyní bych si dovolil pár připomínek. Protože věřím, že chyby pravopisné a stylistické budou opraveny, jak se zmiňuji v úvodu svého posudku, soustředím se na pár dalších drobností. Nejvíce mi asi vadí určitá jazyková rozkolísanost práce. Např. na straně 13 by bylo lépe než konzervatoř v Kopenhagenu napsat konzervatoř v Kodani. Na téže straně názvy konzervatoří v Petrohradě a Moskvě jsou anglicky, zatímco v Budapešti německy. K výčtu na stranách 77 a 78 jsem se chtěl zeptat, zda skutečně některé skladby pojmenoval Jacques François Gallay francouzsky a jiné anglicky? Tady mě spíš potěšila chyba u opusu 35. Cornet à piston není lesní roh. Rovněž v soupisu etud je jazykovým diktátem spíš vydavatel, než originální název.

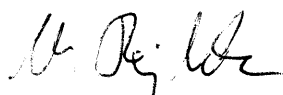
Jestliže mám hodnotit i typografickou stránku práce, pak trochu upoutá pozornost použití většího písma a řidší sazby, což ale vzhledem k celkovému rozsahu práce nebude chybou zásadní.

Dokázal bych si představit, že ještě nějaké přílohy by téma práce lépe osvětlily a doplnily. Například portréty těch nejvýznačnějších hráčů a pedagogů, když už se té pocty dostalo Frédéricu Duvernoyovi. Uvítal bych přílohu cd s nahrávkami, které by zvukově dokumentovaly rozdílné pojetí školy české, německé a francouzské. Nebo alespoň nějaké odkazy na tyto. Dokumentační část práce by tím získala na průkaznosti.

Celkově hodnotím práci MgA. Jany Švadlenkové *Vývoj interpretačních hudebních škol od 18. století po současnost, lesní roh v Čechách, Německu, Francii* jako zdařilou, poznatkově hodnotnou a formálně dobře zpracovanou. Plně vyhovuje nárokům kladeným na doktorskou dizertační práci. Jistě je dalším ze zdařilých dílčích příspěvků k teorii interpretace. Svým zpracováním a aktuálností má schopnost oslovit kohokoliv, komu leží na srdci vývoj hry na lesní roh u nás. Ať již z pohledu pedagoga či interpreta.

Doporučuji tudíž, aby dizertační spis byl přijat k obhajobě.

V Praze dne 14. června 2013

prof. Vladimír Rejlek